

Projecten *op school*

40 praktijkverhalen in de kijker

Projecten op school

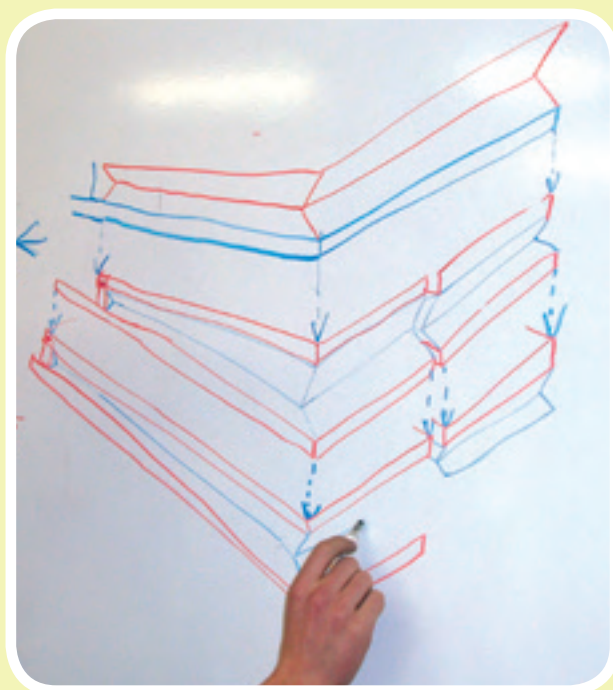
40 praktijkverhalen in de kijker

Agentschap voor Onderwijscommunicatie

INHOUDSTAFEL

I WOORD VOORAF	4
II SCHOOLVOORBEELDEN	
BASISONDERWIJS	6
1 Op bezoek met Millie Duizendvoet	8
vrije kleuterschool Duizendvoet Lokeren	
2 Bart Peeters heeft iets gemist.....	10
leefschool Dagpauwoog Koningshooikt	
3 Kleuters op de set van spannende film	12
vrije basisschool Prinsenhof Grimbergen	
4 Karel het kunstkonijn.....	16
projectschool De Weide Erpe-Mere	
5 Prikkel uit de ontdektuin.....	18
vrije basisschool Vivenkapelle Damme	
6 Creatief met boeken	22
vrije basisschool De Griffel Eidsen	
7 Boon voor kunst en vreemde talen bij kleuters	24
GO! basisschool Louis Paul Boon Erembodegem	
8 Een taalstimuleringsproject met vleugels.....	26
Europaschool Genk	
9 In de voetsporen van de Boomerlengers	28
GO! basisschool De Hoeksteen Boom	
10 Panamarenko ontmoet Da Vinci.....	30
vrije basisschool Angelusinstituut Sint-Lambrechts-Woluwe	
11 Kinderen springen op de “muze-express”	32
vrije basisschool ‘t Grafiekje Tongerlo	
12 Hedendaagse dans In Transit	34
vrije basisschool De Wegel Eeklo	
13 Kunstinitiatie voor kansarme kinderen	36
GO! basisschool ‘T Ateljeecken Beringen-Koersel	
14 Rijzende Sterren.....	38
Wereldschool Antwerpen	
15 Een koning, een koningin, ministers en vlijtige onderdanen.....	40
De droomballon Nieuwkerken	

SECUNDAIR ONDERWIJS	42
16 WO I beleven in de Westhoek	44
Sint-Jan Berchmanscollege Mol	
17 DansPARTij	46
Sint-Gertrudiscollege Wetteren	
18 CSI-Pitzemburg	50
koninklijk atheneum Pitzemburg Mechelen	
19 Gek op glas !	52
koninklijk technisch atheneum 2 Diest	
20 Spiegeltje, spiegeltje	54
Maria-Boodschaplyceum Brussel	
21 Schavak voor één dag	56
Sint-Norbertusinstituut Duffel	
22 De netten (er) uitgooien	58
provinciaal technisch instituut Kortrijk en Sint-Jozefscollege Izegem	
23 Volg het ritme van de muziek	60
Mater Dei-Instituut Brasschaat	
24 Wonen	64
secundair onderwijs voor schoonheidszorgen Denise Gresiac Berchem	
25 project 'O' ! (water)	68
Handelsonderwijs Burgerschool Roeselare	
26 De vliegende reporters	70
koninklijk atheneum Deurne	
27 Orgel spelen via het internet	72
vrij technisch instituut Torhout	
28 Katten op de catwalk	74
Heilig Grafinstituut Turnhout	

BUITENGEWOON ONDERWIJS	76
29 De zon in de schijnwerpers	78
blo De Zon Ingelmunster	
30 Eureka !	82
blo De Boomgaard Assebroek	
31 Leren in een 'Juweel van een kasteel'	84
bubao Het Octaaf Moorslede	
32 Circus !	86
mpigo De Oase Gent	
33 Buitengewone kunst	88
buso De Beemden Mechelen	
34 Over boeken en beelden	90
ssbogo De Richter Genk	
35 Eindelijk een sfeervolle middagpauze !	92
ssbogo 't Vurstjen Evergem	
36 Een 'klein verhaal' over een groot hart	94
buso De Triangel Lovendegem	
37 Dromen droppen... doe je nooit alleen	98
buso Sint-Elisabeth Wijchmaal-Peer	
DEELTIJDS KUNSTONDERWIJS	102
38 Kannibaalfestival in Mechelen	104
koninklijke academie voor beeldende kunsten en conservatorium Mechelen	
39 Neem je eigen cd op	108
stedelijke academie voor muziek en woordkunst Borgerhout	
40 Tibet, een vergeten onrecht ?	110
gemeentelijke academie Grimbergen	

III COLOFON	112
--------------------------	-----

CANON Projectdagen 2008

In je handen hou je het boek 'Projecten op school' dat verschijnt naar aanleiding van de CANON Projectdagen 2008.

Met de organisatie van deze ideeëndagen knoopt de CANON Cultuurcel van het Agentschap voor Onderwijscommunicatie terug aan bij een traditie. Eind jaren negentig lag de klemtoon van de 'CANON Cultuurdagen' op kunst- en cultuurwerking in Vlaamse scholen. Van bij het begin stimuleerde CANON immers kunst en cultuur in het onderwijs. Dat doet ze nu nog, via allerhande projecten en initiatieven.

De "Projectdagen 2008" hebben echter een ruimere ambitie. Ze willen naast cultuurpromotie ook de kracht en meerwaarde van projectmatig en vakoverschrijdend werk belichten.

In gespreide slagorde trekt deze editie van de projectdagen door Vlaanderen. Spreiding in plaats en tijd geeft meer leerkrachten de mogelijkheid deel te nemen aan één van de dagen.

Drie regionale centra fungeren als gastheer. De projectkaravaan slingert in 2008 van Tielt via Leuven naar Bilzen (Alden Biesen).

IDEEËN VOOR CREATIEVE SCHOOLPROJECTEN

Tijdens de drie dagen 'on the road' stellen dertig scholen hun eigen projectwerking voor. Op elk van de projectdagen wordt telkens een tiental andere schoolprojecten gepresenteerd. Het gaat hier om een bonte verzameling uit alle niveaus van het onderwijs die opviel bij de CANON Cultuurcel binnen de DynaMo²-werking, bij inspectieleden, pedagogisch begeleiders en andere ondersteunende instanties. Daarbij werd zoveel mogelijk gezocht om scholen en projecten naar voor te brengen die nog niet eerder aan bod kwamen. In dit boek staan naast de dertig projecten die tijdens de projectdagen worden voorgesteld nog tien andere projecten. En terwijl je dit leest zijn er allicht nog tientallen andere teams volop aan de slag.

De reportages van al deze praktijkmensen getuigen van creativiteit en een rotsvast geloof in de haalbaarheid en de meerwaarde van vakoverschrijdend werken. Projecten zijn voor deze mensen een vanzelfsprekend onderdeel van de schoolwerking. Het zijn mooie voorbeelden van de dynamische werkkraft die de Vlaamse onderwijswereld typeert.

ONTMOETEN EN UITWISSELEN

De projectpresentaties vormen het uitgangspunt voor een ontmoeting met talrijke mensen met een warm hart voor het onderwijs. Het beginsel van de cultuurdagen blijft daarin zeker overeind: ervaringen uitwisselen, ideeën opdoen en concrete oplossingen voorstellen. In vele scholen bruist het immers van de creatieve initiatieven en projecten. En dat verdient aandacht en stimulans!

Bovendien kunnen interessante praktijkgeteste voorbeelden stimulerend werken. Zo dient het warm water niet telkens opnieuw uitgevonden en men kan dankbaar gebruik maken van ervaringen en inzichten van anderen. De CANON Cultuurcel gelooft dat informele uitwisseling ook aan leerkrachten en scholen, net zoals aan hun leerlingen, heel wat leerkansen biedt.

SAMENWERKEN LOONT !

Veel scholen werken, zo blijkt, vaker en vaker met partners buiten de school samen. De ene school doet dat met het oog op financiële of logistieke steun, de andere vanuit een zorg om inhoudelijke diepgang. Zo ontstaat in veel gevallen een waardevolle kruisbestuiving.

Een permanente dialoog tussen de school en haar omgeving blijft, ook in het licht van recente onderwijsontwikkelingen, noodzakelijk en verrijkend. Daarom beklemtonen de meeste gastsprekers en -scholen op deze ideeëndagen het belang van deze samenwerking. Zonder hun inbreng zou een project heel wat minder zijn. Of op zijn minst moeilijker te realiseren.

De bruisende dynamiek die de CANON Projectdagen mogelijk maakt is dan ook te danken aan de belangeloze inzet van vele leerkrachten, directies en medewerkers van talrijke organisaties. Van culturele centra, kunsthuisen en musea, van kunstenaars en buurtwerkers, van mensen die onderwijs tot een 'wow'-beleving maken.

IN DIT BOEK VIND JE...

Veertig boeiende reportages die vanuit een onbevangen journalistenbril het reilen en zeilen van projecten in evenveel Vlaamse scholen in de kijker plaatsen. Het zijn verhalen van inspiratie en steun zoeken, van onvoorwaardelijk geloof in goed en creatief onderwijs voor kinderen en jonge mensen, van valkuilen omzeilen en soms een lange weg afleggen om te komen tot fierheid en succes.

Hopelijk biedt dit boek voldoende inspiratie en interessante contactlinks om zelf een mooie stap in de projectwereld te zetten.

Wie bij een volgende editie van de projectdagen ook zijn of haar projectverhaal wil komen vertellen, neemt best contact op met de CANON Cultuurcel via canon@ond.vlaanderen.be.

Mieke Bettens, Paul Catteeuw, Brecht Demeulenaere, Sonja Demesmaeker, Elke De Swert, Déanne Durant, Jan Luyten, Jan Staes en Dirk Terryn

CANON Cultuurcel
Agentschap voor Onderwijscommunicatie
Ministerie van Onderwijs en Vorming

elke reportage
biedt jou de
contactgegevens van
de school en een
overzicht van de
externe partners
waarmee werd
samengewerkt.

CANON... Wie of wat ?

Van Dale verklaart:

1. "het aanbieden van 'een verzameling van geschriften en objecten die als voorbeeld of absoluut hoogtepunt worden gegeven.'"

2.: 'een kettingzang', waarbij een thema steeds wordt herhaald "

Zo wil CANON Cultuurcel van het Agentschap voor Onderwijscommunicatie goede voorbeelden in de kijker zetten en promoten (1). Zo kunnen andere scholen, gestimuleerd door de uitwisseling, andere of gelijkaardige initiatieven overnemen (2) of de eigen lijn resoluut voortzetten.

DEELTIJDS KUNSTONDERWIJS

De academie voor beeldende kunsten en het conservatorium van Mechelen gaan ook dit jaar enkele maanden in dialoog. Na 'Klinkklankkleur' in 2007 werken ze nu samen het project 'Kannibaal' uit. Dat doen ze met een mix van beeld, muziek, woord, dans en film op een eigen-, maar vooral kunstzinnige manier. Tijdens het openingsweekend van 23-24 februari en nog tot 22 maart schudden ze het publiek stevig door elkaar.

Kannibaalfestival in Mechelen

UIT DE STARTBLOKKEN...

“Na ‘klinkklankkleur’ vorig jaar wilden we een jaartje overslaan”, zegt Stefan Annerel pedagogisch coördinator aan de academie. “Want zo’n project is behoorlijk intensief.” Dat vond ook zijn collega Geert Defour, coördinator Woord aan het conservatorium. En toch zetten jullie de schouders dit jaar al weer onder een nieuw project? Stefan: “Zo’n project om de twee jaar leek echt wel de ideale timing, maar ‘Klinkklankkleur’ heeft toch heel wat in beweging gezet. Als een project een succes is, blijft dat toch een tijdje nazinderen en als het kriebelt bij kunstenaars zijn ze niet meer in te tomen. En dat het aspect “vernieuwing” bij de DynaMo-criteria ook doorweegt, heeft beslist ook meegespeeld. Geert dacht er blijkbaar net zo over en dan ben je vertrokken voor je het weet.”

KNOWHOW

Geert Defour: “Nu de voorbereiding van ‘Kannibaal’ al enkele maanden loopt, merken we dat de expertise van vorig jaar ons veel tijd bespaart. Is er een logistiek probleempje, dan weten we bijvoorbeeld bij wie we mogen aankloppen. We hebben een tamelijk breed netwerk voor alles en nog wat uitgebouwd.” Bovendien hebben we meer dan de morele steun van beide directies en van de stad Mechelen”, zegt Stefan. “En partners als de dienst stedelijke musea, de jeugddienst Metekoo, de dienst vorming van het cultureel centrum ...zijn actief betrokken in het project. Door breed te werken, creëer je zoveel meer kansen.”

KANNIBAAL

Stefan Annerel: Dat het project ‘Kannibaal’ heet, is eerder toeval. We zochten een link tussen twee andere thema’s: ‘het menselijk lichaam’ en ‘aan tafel’ (thema van De dag van het DKO dit jaar) en kwamen al vlug bij kannibaal uit. Klinkt goed en je kan er veel kanten mee uit. Dat is ook de sterkte van het project. Wat ‘Kannibaal’ precies wordt, zien we pas aan de finish. Niets staat vast en alles kan. Het succes van dit project meten wij niet aan het eindresultaat, maar aan alle stappen die we zetten in de loop van het proces. Hoe ervaren de deelnemers het hele traject, daar gaat het in de eerste plaats om. Je zou zelfs kunnen stellen dat een toonmoment voor hen eigenlijk niet echt hoeft, maar voor het publiek natuurlijk wel.”

SAMENWERKEN

“Eigenlijk zijn we twee afzonderlijke scholen”, zegt Geert. “Je loopt bijna van het ene gebouw in het andere zonder dat je het weet. Plots realiseerden we ons dat we maar weinig van elkaar weten en toch samen zoveel ingrediënten van kunst en cultuur hebben. Eén plus één is dus niet twee zoals in de wiskunde, maar meer dan twee. Samenwerken is zonder meer de aanzet geweest van dit project. Het is spontaan, bijna organisch gegroeid. En van het vorige project hebben we geleerd dat je een andere kijk krijgt op hoe je zelf met kunst bezig bent als je buiten je vertrouwde terrein durft treden. Een aperitiefconcert in een schildersatelier, of cellisten die op een verhoog tussen schetsen onder rode spots improviseren rond de kleur rood. Zoiets staat niet in een vooraf geschreven scenario. Iedere leraar vertrekt vanuit zijn eigen les of opdracht en samen zoeken we naar raakpunten. Vaak leidt dat experimenteren tot verrassende resultaten, die je vooraf nooit voor mogelijk zou durven houden.”

VRIJBLIJVEND

Stefan Annerel: “Niets is dodelijker voor zo’n project dan dat het een dwingend karakter heeft. Het project wil een extra kans en stimulans zijn voor de leraren om inhoudelijk verder te gaan dan tijdens hun lessen. Niemand krijgt een welomschreven opdracht, maar iedereen gaat vanuit zijn eigen pedagogische opdracht op zoek naar raakpunten met andere domeinen. Dat de ene leraar daar verder in kan of wil gaan, ligt voor de hand. Hoever ie-

mand wil meegaan, zijn grenzen wil ontdekken, wil experimenteren ... dat bepaalt hij zelf. Daarbij speelt de eigen ervaring een grote rol en die is vaak zeer uiteenlopend. Voor wie alleen nog maar optrad in een concertzaal, is een totaal andere locatie voor een muzikaal optreden niet evident. Het is vooral zoeken: hoe kan je verschillende vaak ogenschijnlijk niet te verzoenen kunstvormen samenbrengen én toch je authenticiteit bewaren.”

COÖRDINEREN

“Een duidelijk idee van wat ‘Kannibaal’ zal worden, hebben we dus niet”, zegt Geert. “In september nodigden we iedereen uit die met ‘een’ project wou meedoen. We waren echt verbaasd dat op die eerste verkennende meeting zowat 100 van de in totaal 130 leraren present gaven. Als de werktitel vastligt – daarom is dat nog niet de definitieve naam van het project – dient elke deelnemer tegen eind november zijn project in met een inschatting van een ruime budgettering en eventueel extra materiaal. Als coördinator moeten wij uiteindelijk vanuit al die invalshoeken tot een toonmoment komen. Maar dat betekent vooral anticiperen. Dat is het inhoudelijke, maar er is ook het organisatorische, logistieke, publicitaire en financiële luik. Maar met de ervaring van vorig jaar is dat een stuk makkelijker en we werken met een centraal coördinatiepunt. Op die manier zijn we onmiddellijk op de hoogte en we houden elkaar ook op de hoogte. Bovendien is er de goodwill van veel diensten en vrijwillige medewerkers. “Ja, en soms maken we het ons zelf wat moeilijk”, lacht Stefan, “want we gaan er steeds van uit dat alles kan!”.

KOSTENPLAATJE

Stefan Annerel: “Je kan niet vooraf vrij nauwkeurig becijferen hoeveel het project zal kosten. Bij een toneelstuk dat je gewoon opvoert, kan je dat wel vrij makkelijk. Hier is dat andere koek, maar er is voor ‘Kannibaal’ een subsidie van CANON Cultuurcel en de stad Mechelen en andere partners hebben een grote inbreng. Maar dit is zonder meer het lastigste luik.”

WALKING FREE PODIUM

Januari, amper twee maanden voor het openingsweekend. Krijgt ‘Kannibaal’ stilaan vorm? Geert: “Ja, de puzzel past bijna in elkaar. We werken op verschillende

locaties met doorlopend optredens, concerten, performances, projecties en toneelvoorstellingen. Wie vooral bloederige taferelen verwacht, zal toch op zijn honger blijven zitten. Het wordt enkel akelig bij de animatiefilm ‘The Horror... The Horror’. Op zaterdagmiddag is er een Walking Free Podium. In de academie en het conservatorium staan vier podia waarlangs de bezoeker van het ene naar het andere kan wandelen. Ze stellen eettafels voor, gedekt en aangekleed om de verschillende kunsten met hun kunstenaars op te serveren. In de voormiddag kan je meemaken hoe instrumenten aan kinderen tijdens concertreisjes worden voorgesteld. Op zaterdagavond geven leerlingen van de toneel- en textielklas vorm aan de toneelvoorstelling ‘Ilias’ en op zondagmorgen is er een muziek happening. Na het openingsweekend kan je de ‘relikwieën’ ervan op vier locaties nog bezoeken tot 22 maart.”

Afspraak in het weekend van 23-24 februari in Mechelen.

Projecttitel: Kannibaal

School:

koninklijke academie voor beeldende kunsten
Minnebroedersgang 5, 2800 Mechelen
Tel. 015-28.29.90
www.academiemechelen.be
abk@mechelen.be

stedelijk conservatorium Mechelen
Melaan 3-5, 2800 Mechelen
www.conservatoriummechelen.be
conservatorium@mechelen.be

Contactpersoon: Stefan Annerel, Geert Defour

Doelgroep: deeltijds kunstonderwijs

De school werkte onder andere samen met:
de Stedelijke Musea Mechelen
de Vrienden van het conservatorium
DynaMo², financiële ondersteuning van creatieve schoolideeën

LOUISE M

“Niets staat vast

en alles kan™

Neem je eigen cd op

Aan de Stedelijke Academie voor Muziek en Woordkunst in het Antwerpse Borgerhout schreven de leerlingen van Niels Verheest een heuse popsong. De groep van bijna dertig jongeren en volwassenen trok met Open up the door de studio in en kreeg een echte cd-single en een dvd-opname mee naar huis.

Het project maakt deel uit van Algemene Muziekcultuur (AMC) in de middelbare graad van het deeltijds kunstonderwijs en wordt als twee keuzemodules aangeboden. Leraar en studiomuzikant Niels Verheest leidt het project in goede banen. Iedereen zingt het lied met duidelijk plezier. Niels Verheest: “Het is een leuk moment wanneer het nummer ’s avonds in zijn plooi valt. Een studiodag creëert samenhang. Op het einde van de dag druipt het enthousiasme er bij de leerlingen af.”

De studiodag is het sluitstuk van het project. In een eerste workshop leren de deelnemers een popnummer schrijven. Ze beginnen met een leeg blad en eindigen met een mooie partituur. Daarna volgt de workshop Van muzikaal idee tot cd waaraan grotendeels dezelfde groep deelneemt. De nadruk ligt daarbij op het arrangeren van het muziekstuk. Iedereen bespeelt zijn vertrouwde instrument: van blokfluit en gitaar, over hobo en cello tot bas en drums. Enkelen nemen de zang voor hun rekening. De strijkers, de blazers, de ritmesectie en de zangers werken elk hun deel uit, onafhankelijk van elkaar.

Pas op de dag dat de groep de studio van muziekcentrum Trix induikt, komt alles samen. “We nemen het lied ’s zaterdags op, van 10 tot 22 uur”, vertelt Niels Verheest. “Iedereen speelt het hele nummer voor de opname, want ze starten in hun groepjes natuurlijk allemaal bij de intro en spelen tot de laatste noot. Daarna nemen we met z’n allen de achtergrondzang op, eten we pizza en volgt de afwerking van het lied. De leerlingen bepalen zelf de volumes van de instrumenten en de zang doorheen het nummer. Zij beslissen wanneer iedereen samen te horen is en wie wanneer op de voorgrond treedt. Zo lijkt

het alsof ze afwisselend spelen wanneer je de afgewerkte versie beluistert.”

Na de opnamedag verandert Niels Verheest niets meer aan het nummer. “Het is echt hun ding, van de hele groep. Ik vind het belangrijk dat de leerlingen het proces tot het allerlaatste meemaken. Ik zou het kunnen mooier maken, maar dat is niet de bedoeling. Ik vind het trou-

wens heel belangrijk om niemand uit te sluiten. Dat betekent dat een minder goede muzikant meespeelt, terwijl die er voor een echte opname niet bij zou zijn.”

“In de studio vind je alle dingen uit het echte leven in een microvormpje”, vertelt Niels Verheest nog. “De deelnemers leren elkaar heel goed kennen. Het is een erg verscheiden groep, met jongeren en volwassenen. Sommigen hebben een klassieke opleiding, anderen niet. Iedereen

heeft zijn rol en dat werkt heel goed.” Hij wilde het project zo tastbaar mogelijk maken. “Wie tekenles volgt, kan regelmatig iets tonen. Bij muziek blijft dat altijd een beetje vaag. Met deze cd kunnen de jongeren aan familie en vrienden laten zien waarmee ze bezig zijn.”

Niels Verheest kan zich voorstellen dat niet elke leerkracht zo’n project ziet zitten. “Deze jongeren kunnen vaak nog heel weinig en ze hebben geen ervaring met pop. Ik weet vooraf niet eens wat voor instrumenten er in de groep zullen zitten en of er iemand is die zingt. Tegelijk kan het hen een kriebel geven. Geen van hen kan een heel nummer op een podium spelen. Soms is het een geknoui om het juiste ritme te vinden. Een studio-opname is erg confronterend. Maar ze weten dat het hen lukt als ze keihard werken. Ze worden opgetild. Soms ben ik echt aangenaam verrast.”

Op www.academieborgerhout.be vind je meer informatie over het project en de workshop en je kan ook de nummers beluisteren die de voorbije drie jaar zijn opgenomen. Meer informatie over het muziekcentrum vind je op www.trixonline.be.

Projecttitel: Van muzikaal idee tot cd

School:

Stedelijke Academie voor Muziek en Woordkunst
Collegelaan 3, 2140 Borgerhout
tel. 03 236 07 21
www.academieborgerhout.be
info@academieborgerhout.be

Contactpersoon: Niels Verheest

Doelgroep: deeltijds kunstonderwijs, afdeling muziek

De school werkte onder andere samen met:

DynaMo², financiële ondersteuning van creatieve schoolideeën,
Muziekcentrum Trix

“Alles wat leeft in de maatschappij willen we ook in onze academie doen leven”

110

Woensdagmiddag bij de gemeentelijke academie van Grimbergen. Er stroomt een groep kinderen het gebouw in. Tussen hen twee kleine jongens met op hun rug een gitaar die ongeveer even groot is als zichzelf. Even later weerklinkt er in de gangen van de academie langs alle kanten muziek. De academie werkte in 2003 met de klarinetklas aan een project rond Tibet: ‘Tibet, een vergeten onrecht?’

Volgens Nijs kan muziek helpen bij het openen van je blik. “Bezig zijn met kunst kan namelijk een maatschappelijke waarde hebben”, zegt hij. “Kunst stimuleert immers een denken dat buiten hokjesdenken gaat. Dat is een erg belangrijke functie.” Soetaert treedt hem bij: “Een open blik zet je ertoe aan om niet de geijkte paden te bewandelen. Dat is niet altijd even gemakkelijk. We blijven immers een opleidingsinstituut. Het hoofddoel is de op-

leiding. Toch willen we alles wat leeft in de maatschappij ook hier doen leven.” Nijs is het daar volledig mee eens: “Een academie is meer dan een instrument leren bespelen. Ook het ontwikkelen van je persoonlijkheid is belangrijk.”

Het project vertrok vanuit de klarinetklas van leraar Luc Nijs. “Met die klas hebben we muziek ingestudeerd die speciaal geschreven was voor het

project”, aldus Nijs. “Daarvoor hadden we een aantal componisten gevraagd. Zij hebben in hun stukken Tibetaanse elementen verwerkt.” Toch werden ook anderen bij het project betrokken. “We hebben bijvoorbeeld samengewerkt met een leerling saxofoon”, zegt Nijs. “Op de dag van de projectvoorstelling werden haar gedichten in een tentoonstelling geïntegreerd waarbij poëzie, muziek en beeldende kunst met elkaar in dialoog traden. Zo hadden we een donker hoekje gemaakt waar schilder- en woordkunst te zien was. De sfeer van die plek nodigde uit tot bezinning. Op die manier zijn de leerlingen met het goede doel én met andere disciplines bezig.”

Op 15 maart werd het hele gebouw van de academie getransformeerd in Tibet. “We hadden het hele gebouw ingenomen”, zegt Nijs. “Er was bijvoorbeeld een workshop

yoga. Buiten hingen er de typische, gekleurde Tibetaanse vlaggetjes die we van Peter Horemans van Stichting Hergé hadden gekregen.” Verder was er ook een fototentoonstelling die informatie gaf over de toestand in Tibet en hingen er Tibetaanse gebedsdoeken op. ’s Avonds gaven twee mensen van Amnesty International en Frans Goetghebeur van het Tibetaans Instituut een lezing.

Het project was een succes. “De belangstelling was enorm groot”, zegt Soetaert. “Er was zelfs politieke commotie. Zo hebben we een raar telefoontje gekregen van de Chinese ambassade. Ze hebben veel vragen gesteld. Ze wilden weten wie er kwam en wanneer. Je leert dus wel een aantal gevoeligheden kennen als je zoiets organiseert.” Dankzij projecten komen er ook mensen die normaal nooit in een academie komen. “Daardoor krijgen ze misschien zin om een instrument te leren bespelen”, zegt Soetaert. “Het is moeilijk om buiten je eigen publiek andere mensen te bereiken. Met projecten lukt dat wel.”

111

Bij het begin van het interview toont directeur Jean-Marie Soetaert een citaat van musicus Sigiswald Kuijken: “Alles begint met een droom.” Ook hij en leraar klarinet Luc Nijs zijn dromers. “Zonder dromen zouden we hier niet kunnen werken”, zeggen ze. Beide mannen zijn namelijk maatschappelijk geëngageerd: ze willen jongeren opvoeden tot kritisch denkende mensen.

De academie van Grimbergen werkt al enkele jaren met projecten. “Ook in het verleden hebben we al vaak gewerkt rond sociale thema’s”, zegt Soetaert. “In deze tijden van onverschilligheid is het belangrijk om bezig te zijn met onrecht. Met het project rond Tibet wilden we mensen ervan bewust maken dat er samenlevingen bestaan die heel anders zijn dan de onze.” Het project vroeg aandacht voor het Tibetaanse volk en hun moeilijke levensomstandigheden onder de Chinese bezetting. De systematische vernieling van de Tibetaanse cultuur door de Chinese bezetter haalt immers zelden of nooit het nieuws. Toch draaide het project niet enkel rond onrecht. “Het was ook onze bedoeling om de blikken van de leerlingen via kunst te openen”, aldus Nijs. “Schiller zei namelijk dat het omgaan met kunst je denken in grote mate vormt. Je leert zaken vanuit verschillende perspectieven te bekijken. Vandaar de slogan ‘open je blik’.”

Projecttitel: Tibet een vergeten onrecht? Open je blik!

School:

gemeentelijke academie Grimbergen
Ruwaal 14-16, 1850 Grimbergen
tel. 02/270.82.38
www.grimbergen.be/academie
diracadgrimb@skynet.be
www.openjeblik.be

Contactpersoon: Luc Nijs

Doelgroep: deeltijds kunstonderwijs muziek

De school werkte onder andere samen met:

Amnesty International, mensenrechtenorganisatie
SOS Kinderdorpen, hulporganisatie voor weeskinderen over de hele wereld
cc Strombeek Tibetaans Instituut

COLOFON

Projecten op school - 40 praktijkverhalen in de kijker

Deze publicatie verschijnt naar aanleiding van de CANON Projectdagen 2008. Drie ideeëndagen voor leerkrachten met projectmatig werken en vakoverschrijdend lesgeven als centrale thema's.

Concept Projectdagen: CANON Cultuurcel, Agentschap voor Onderwijscommunicatie

Organisatie Projectdagen: Elke De Swert, Liesanne Devusser, Jan Luyten, Lander Exelmans

Coördinatie: Brecht Demeulenaere

Met dank aan: Al de loyaal meewerkende directies, leerkrachten en scholen.

Deelnemende sprekers en docenten voor hun zinvolle reflecties of acties.

Europahal Tielt, Provinciehuis Leuven, Landcommanderij Alden Biesen voor de gastvrijheid,

Jimmy Hunninck en Peter Cloos voor de ICT-tools

Déanne Durant en Sonja Demesmaecker voor de nauwgezette projectopvolging.

Redactie projectenboek: Mieke Bettens, Paul Catteeuw, Jan Luyten, Brecht Demeulenaere

Eindredactie projectenboek: Paul Catteeuw

Reportages: Hedwig Bogaerts, Barbara Claeys, Alexandra De Laet, Elke De Swert, Liesanne Devusser, Patrick Jordens, Jan Luyten, Inez Minten Jozefien Van Beeck, Annemie Willemse

Foto's: CANON Cultuurcel, fotomateriaal projectscholen, PhotoSpin (p. 38)

Lay-out: Artefact, Leuven

Druk: Verraes, Heule

Wettelijk depot: D/2008/3241/028

Verantwoordelijk uitgever: Jo De Ro – Agentschap voor Onderwijscommunicatie

Oplage: 1000 exemplaren

Te bestellen via www.ond.vlaanderen.be/publicaties zolang de voorraad strekt. Nadien worden publicaties digitaal aangeboden in pdf-formaat.

© CANON Cultuurcel, www.canoncultuurcel.be

Agentschap voor Onderwijscommunicatie

Veertig Vlaamse scholen stellen in dit projectenboek hun eigen werking voor. Veertig reportages die vanuit een onbevangen journalistenbril het reilen en zeilen van boeiende schoolprojecten in de kijker plaatsen.

Al deze praktijkmensen, een bonte verzamelingen uit alle niveaus van het onderwijs, belichten in de reportages hun creatieve aanpak. Ze getuigen van hun rotsvast geloof in de haalbaarheid en de meerwaarde van vakoverschrijdend werken op school.

Bruisende ideeën voor creatieve schoolprojecten

Projecten zijn voor deze mensen een vanzelfsprekend onderdeel van de schoolwerking. Zij zien via deze aanpak hun leerlingen floreren en zowel collega's als ouders raken meer betrokken. Het zijn mooie voorbeelden van dynamische werkkraft, typerend voor de Vlaamse onderwijswereld.

Doel van dit projectenboek is ervaringen uitwisselen, ideeën opdoen en concrete oplossingen voorstellen. In vele scholen bruist het immers van de creatieve initiatieven en projecten. En dat verdient aandacht! Bovendien kunnen goede praktijkgeteste voorbeelden stimulerend werken. Zo dient het wiel of warm water niet telkens opnieuw uitgevonden en men kan dankbaar gebruik maken van ervaringen en inzichten van anderen.

'Projecten op school - 40 praktijkverhalen in de kijker' is een uitgave van Canon Cultuurcel van het Agentschap voor Onderwijscommunicatie.

Agentschap voor Onderwijscommunicatie

